

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВА
Навчально-науковий інститут сучасного мистецтва
Кафедра режисури та акторської майстерності
імені народної артистки України Лариси Хоролець

АНОТАЦІЯ

до творчого проєкту

«ВИКОНАННЯ РОЛІ АЛЕКСА ЗА П'ЄССОЮ «ФЕНІКС» С. КОТЛЯР»

на здобуття ступеня вищої освіти «Бакалавр»
зі спеціальності 026 «Сценічне мистецтво»,
кваліфікації «Актор, ведучий театралізованих видовищ»,
освітньо-професійної програми «Акторська майстерність»

Роботу виконав
здобувач вищої освіти
4 курсу, групи БСМ 12-20/2
Осадчий Владислав
Анатолійович

Керівник творчого проєкту –
професор кафедри режисури
та акторської майстерності
імені народної артистки
України Лариси Хоролець,
заслужений артист України
Зайцев В.П.

Допустити до захисту
творчого проєкту
Протокол засідання кафедри
№ ___ від _____
Завідувач кафедри –
професор кафедри, народний артист України
_____ Віктор ГИРИЧ
(підпис)

Київ – 2024

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ	6
1.1. Автор та епоха	6
1.2. Ідейно-тематичний аналіз п'єси	8
РОЗДІЛ 2. ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ ТА РОЛІ	11
2.1. Дійовий аналіз п'єси	11
2.2. Дійовий аналіз ролі	20
ВИСНОВКИ	41
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	42

ВСТУП

Актуальність теми. П'єса «Фенікс» була написана студенткою нашої групи Софією Котляр ще в 2021 році, під час нашого, ще тодішнього задуму ідеї про «Нічний клуб», яку запропонував керівник курсу Зайцев В. П. Через обставини в країні ми не змогли втілити її в життя тоді. У 2023 році Софія представила п'єсу всій групі і, після ознайомлення, колективно було прийнято рішення про її постановку на сцені академії у вигляді кваліфікаційної роботи. Разом з іншими членами колективу та творчим керівником п'єса була доопрацьована.

Завдання від майстра курсу було спробувати написати п'єсу всім студентам, тому я також запропонував свою ще у 2021 р. І зараз на початку 4 курсу, у 2023 році, - ще одну. Але керівником було прийнято рішення, зупинитися на п'єсі Софії Котляр «Фенікс».

Проблематика п'єси актуальна, адже торкається життя людей, які, на сьогоднішній день у важких умовах шукають виходу із ситуацій, свій шлях у житті, долають труднощі. Неважливо, яке зараз століття, - спосіб заробітку в нічному клубі, завжди був популярним. Дійсно, навіщо намагатися стверджувати себе в професійній діяльності актора, співака, танцівника і т. ін., якщо можна легко заробити великі гроші в брудному нічному клубі, де можуть бути присутніми гвалтування та вбивства. Легкі гроші завжди були солодким плодом. Але питання не лише в них. Простий вихід з будь-якої ситуації, легкий спосіб розбою та незаконних дій, контрабанда, помсти, підступи, інтриги - насправді все це є основним схованим у глибинах клубу плодом. Дівчата та хлопці, жінки та чоловіки, що беруть участь у виставах подібних закладів, всього лиш маріонетки, які не здатні керувати власним життям. Його в них просто не існує. Людина, що має міцний моральний стержень, не піде на таку роботу. Усі хто працює в цьому клубі й відвідує його мають розбиті, зламані, скалічені долі. І хай чиясь історія не несе в собі розповідей про вбивства, зради й т. ін., - це не означає, що їхнє життя солодке та просте. Вони намагаються

виправити власні помилки, або помилки своїх рідних, намагаються відволіктися від буденності, яка їм вже просто не цікава.

Звичайні люди - маріонетки, якими керують такі ж. Що як у власника закладу «Фенікс» на думці не лише легкі гроші, які він заробить просто, бо дівчата з його клубу потрясуть своїми принадами? Можливо, він замислив щось більш значне по відношенню до своїх працівників та «друзів-колег»?! Що як когось з його «друзів-колег» є свої рахунки з керівником? Можливо хтось когось зрадить, підставить, захоче переплюнути, зайняти його посаду – все це, не тільки у п'єсі Софії Котляр «Фенікс», а й часто-густо сьогодні в нашому житті.

Мета. Проаналізувати драматургічний твір. З'ясувати, чого прагне мій персонаж, Алекс. Яка його ціль – надзавдання, який його шлях – наскрізна дія. Наскільки сильним є прагнення в досягненні своєї мети щоб помститися, розкрити злочинне групування, повернути справедливість, хоча б у цій маленькій дірі, у клубі «Фенікс».

Завдання:

1. Здійснити ідейно-тематичний аналіз п'єси, розкрити особливості проблематики та жанру.

2. Здійснити дійовий аналіз п'єси, з'ясувати запропоновані обставини, визначити композицію, фабулу, з'ясувати сюжет, окреслити конфлікти, охарактеризувати персонажів.

3. Здійснити дійовий аналіз ролі, визначити події та дії, з'ясувати лінію ролі (де мій персонаж діє, що він робить і навіщо він це робить), виявити вихідну подію, запропоновані обставини, нафантазувати роман життя ролі, визначити конфлікти мого персонажа Алекса з дійовими особами п'єси, предмет конфлікту, характер та характерні риси.

Об'єкт дослідження. П'єса «Фенікс» Софії Котляр, жанрові особливості твору.

Предмет дослідження. Роль Алекса з п'єси «Фенікс», усі ситуації та події, що впливають на його становлення, як особистості, у різних життєвих ситуаціях.

Структура анотації. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел. Загальний обсяг роботи – 43 сторінки, основний обсяг – 40 сторінок, список використаних джерел – 2 сторінки (19 найменувань).

РОЗДІЛ 1.

ІДЕЙНО-ТЕМАТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ

1.1. Автор та епоха

Софія Котляр, автор п'єси, моя одногрупниця та ровесниця. Я можу збагнути, чому в неї було рішення створити п'єсу саме такою, адже сам, працюючи над власними, задумувався над більшістю проблем, висвітлених тут. Зараз я більше сконцентруюся на поглибленні взаємозв'язків епохи та подій твору.

Наш час доволі особливий. І не важливо де ти знаходишся – у США, Україні, Китаї, ПАР і т. ін., всюди все однаково. Люди навчилися заробляти гроші, без жодних труднощів. Так, цим нікого не здивуєш, адже таке було завжди. У всі періоди всесвітньої історії були лідери та раби, багаті та бідні, здорові та хворі... Усім були потрібні гроші. Проте, у той час, як багатії обсипалися золотом, бідні помирали в канавах. Не маючи хоча б найменшої освіти, їх не брали на хорошу роботу, а постійна праця на важких підприємствах і фабриках була не тільки важкою, але й небезпечною. З моменту виявлення корисних копалин у надрах нашої планети, професія шахтаря стала просто незамінною. Хоч ці люди й отримували скажені кошти, але що секунди перебували під землею з очікуванням, що будь-яка частина шахти може обвалитися і поховати їх заживо. Але гроші заробляти треба. Сім'ю годувати треба. Вибір професій з легкою працею та гідною оплатою невеликий. Так, у наш час, можна спокійно, сидячи вдома, пострибати перед камерою і заробити гарні кошти. Але люди зрозуміли, що торгувати можна своїм тілом.

Популярність не тільки жіночої, а й чоловічої проституції відома одвічно. Почали будуватися спеціальні заклади, де, окрім випивки, втомленим після тієї самої роботи шахтаря чоловікам, пропонували послуги гарні молоді дівичі. Протягом століть бажання «покупців» змінювалися. Звичайні послуги

повій залишилися, натомість, популярними стали елементи еротики. Тепер, кількість подібних закладів збільшилася і там, за гарну суму, можна було побачити приватні танці жінок та чоловіків, яких не можна було торкатися, але можна було «роздивлятися». Декого така форма відпочинку задовольняла набагато більше ніж прямі послуги повій.

Так проходили роки. І ось ми на порозі сьогодення. А питання чи щось змінилося, залишається. Виявляється, нічого не змінилося – у наш час розпусти стало більше. Завдяки розвитку кінематографу, фотографії, будь-які елементи порнографії можна зустріти будь-де. Але логічним з цього виходить інше – якби попиту на такі послуги та матеріали не надходило – розпушта не набула б такого поширення. Очевидно, люди потребують такого задоволення.

Безліч закладів, організацій та установ, працює задля тілесних задоволень людини. Не варто відкидати факту що і театр та кіно, впливають на людину, проте підняття сексуального бажання викликає далеко не це. Люди навчилися задовольняти свої бажання, навіть в спокійній обстановці, просто розслабляючись. Тому і відвідували та відвідують такі заклади сьогодні.

«Фенікс» - п'єса, де представлена якраз подібна ситуація. Події відбуваються в нічному клубі, куди приходять, щоб відпочити та подивитися на сексуальних дівчат, які підкреслюють це своїм одягом, поведінкою, не рідко заграють з відвідувачами. За це й отримують великі кошти. Проте, ці дівчата далеко не щасливі. Вони виконують свою роботу - це ніби вже їхній інстинкт, що переходить від покоління в покоління – торгувати собою. Можливо, вони роблять це не зовсім як повії, але факт залишається фактом – усі учасники подібних закладів – нещасні. Перед відвідувачами вони одні: милі, сексуальні, неперевершені, ідеальні, чесні, а в житті, чи банально, в гримерці, між номерами - готові повбивати одне одного.

1.2. Ідейно-тематичний аналіз п'єси

Тема – це коло життєвих явищ, обставин, проблем, відібраних автором, серед реалій дійсності та оброблених його творчою уявою. Тема повинна відповідати на питання «про що йдеться у виставі?».

Тема п'єси «Фенікс», - це показ життя танцівниць нічного клубу «Фенікс», їхньої дволикості, трагічна відмінність життя на сцені, перед відвідувачами (покупцями) та реальністю за лаштунками сцени.

Ідея – це провідна думка твору, його основна тенденція, тобто, смисловий висновок, те, що стверджує автор у наслідок розвитку поставлених проблем. Ідея відповідає на питання «заради чого?». Також, це оцінка зображеної у творі дійсності, дійових осіб та подій, яка виражена у своїй композиції і стилі драматичного твору.

Ідея п'єси «Фенікс», - «борись із спокусами легких грошей – бо це шлях до моральної деградації, втрати себе як особистості». Нелегальна діяльність, зради, підступи як причина проблем у суспільстві та колі знайомих, родичів. «Справедливість врятує світ».

Як вже було сказано, п'єса описує життя людей, що працюють у нічному клубі «Фенікс». У закладі, покликаному веселити та задовольняти потреби тих, хто туди прийшов. Як ми вже розібралися, працюють там не від хорошого життя, але як щодо тих, хто їх відвідує? У наш час подібні заклади стали настільки дорогими у своїх послугах, що дозволити їх собі можуть далеко не всі. Звичайна молодь, - рідкісне явище. Платити нереальні кошти за те, що ти можеш побачити в інтернеті – нерозумне рішення. Інша справа, старші чоловіки. Народжені у минулому столітті, вони ще не застали піку популярності порноіндустрії, тому для них є звичним відвідування закладів з еротичним виконанням танців та іншими послугами. Так звані «мажорчики», не будуть скупитися на витраті грошей заради свого задоволення, але й можуть побачити іншу ціль – привласнення жінки, частіше, молодої дівчини, що працюють у таких закладах, самотніх та нещасних, через нестачу грошей, які

шукають собі великий гаманець. Жінкам вже й не важливо, що самим ледь 25, коли їхньому обранцю от-от буде 50. Сісти на шию чоловіку, який пригостить пачкою купюр, та вирве тебе з подібного закладу – перспективна річ.

Розбиті долею, рідними, життям дівчата, замість, взяти себе в руки та піти на навчання або знайти пристойну роботу, йдуть у подібні клуби. Вони бачать там своє спасіння. Можливо, дівчата знають, що втративши друзів, сім'ю, - тут вони знайдуть таких як вони. Але це і є найголовніша помилка. Ці люди вже не здатні цього зробити. Образившись на світ, пішовши в подібний заклад, вони тільки стверджують, що насправді є настільки слабкими! Вони витанцьовують на сцені перед відвідувачами з обличчям наповненим щастя та радості, але, зайшовши за куліси, в гримерку, готові вчепитися одне одному в горлянки. Одночасна ненависть та любов до своїх нових колег. Хтось вважає себе кращою за іншу, комусь просто байдуже і він завжди залишається на самоті, але факт залишається фактом – всі вони об'єднані цією непристойною працею. Вони покинули звичайне життя і впали в прірву власних проблем та відчаю, з якого, очевидно, виходу точно не має.

Проблема – це, по суті, та задача, завдання, яке потрібно вирішити. Автор ставить проблеми. Режисер з акторами їх вирішують.

У п'єсі «Фенікс» автор порушує проблеми стосунків дівчат; ненависті до свого найближчого оточення; плетіння інтриг; забуте та згадане минуле; підлості і помсти; морального падіння молодих особистостей; брехні; носіння «масок» на замовлення; виживання в складних умовах.

Показ подій на сцені та в гримерці демонструють ту саму особливість теми, - відмінність у поведінці персонажів, людей, що стали такими через проблеми в житті і поглибили своє становище через прихід у цей клуб. Недарма кажуть, що в душі привабливої, на перший погляд людини, можна побачити одних демонів. Адже і власник цього закладу, і наближені до нього працівники, і виконавиці, мають своїх скелетів у шафі.

П'єса повністю дає зрозуміти, що являють собою такі люди. У творі гарно висвітлені всі їхні найпотаємніші сторони. Добре показана історія

кожної дівчини, що проживає своє життя у цьому кабаре, а також правдиво побудована історія взаємовідносин ведучого Деймона зі співвласницею Мері, та стосунки цього чоловіка з іншими персонажами. Таємні діяння власника закладу Генрі, який, на перший погляд, як й інші директори подібних установ, просто заробляє шалені гроші, не прикладаючи до цього жодних зусиль. І, нарешті, Алекс, звичайний хореограф-балетмейстер, який дуже любить своїх дівчат, але, насправді, пам'ятає про свою місію ще з дитинства яку пообіцяв собі виконати.

Особливості жанру твору. Визначити жанр п'єси можна як – психологічно-детективна драма.

Загалом драма – це твір, у якому зображується конфлікт у певному середовищі. Герой такого твору вступає в боротьбу із зображеним у творі середовищем, порушує звичаї, норми.

Психологічна драма передбачає гострий конфлікт між персонажами.

Але присутній для п'єси детектив, робить цей твір особливим. Окрім напружених ситуацій, колізій, конфліктів ми маємо повноцінну детективну історію, зі сторони персонажів Генрі та Мері, але, що найголовніше, абсолютно непомітно, як для глядача, так і для інших персонажів розслідування, зі сторони балетмейстера Алекса. Маючи мету, він робить усе, щоб досягти її, щоб довести неправомірність дій злочинців. І зрештою у фіналі п'єси ми бачимо цікавий результат його дій.

РОЗДІЛ 2.

ДІЙОВИЙ АНАЛІЗ ДРАМАТУРГІЧНОГО ТВОРУ ТА РОЛІ

2.1. Дійовий аналіз п'єси

Архітектоніка

По суті, термін архітектоніка, близький до терміну композиція, яку ми розглянемо трішки пізніше, але на відміну від неї, що розглядає внутрішню будову п'єси, архітектоніка – це зовнішня структура.

П'єса «Фенікс» складається з трьох актів.

Кожен акт складається з тієї чи іншої кількості сцен. Усього їх у п'єсі чотирнадцять. Сама сцена, це якраз і є збірник тих чи інших подій, що мають початок та кінець. Кожна сцена має свою композицію. Адже, якби вона тривала вічно, вистачило б і однієї сцени, без поділу на дії. Наприклад, у цій сцені відбувається розмова між групою дівчат, вони дійшли своєї кульмінації розмови, у даний момент, їм більше не має про що говорити і вони розходяться, сцена завершується. Проте, є й інші персонажі, яким от прямо не терпиться побалакати саме зараз, вони виходять на сценічний майданчик і починається нова складова. Але, зібрання смислових навантажень усіх сцен, формуються потім у акт, який, плавно, чи різко переходить в наступний. Деколи, сцени також називають явами.

Запропоновані обставини

Події п'єси відбуваються в Нью-Йорку, у другому десятилітті 21 ст. Місцем подій виступає виключно сам заклад «Фенікс», нічний клуб, проте, деякі персонажі, згадують у своїх репліках й інші місця. Сказати точно, наскільки старою є ця будівля важко, нам лише стає зрозумілим, що власник Генрі, відкрив цей заклад багато років тому. Проте, чи викупив він його, чи побудував сам, не відомо.

Не дивлячись на те, що місцем дії є виключно нічний клуб, події там відбуваються у двох різних локаціях – на сцені, де наші артисти виступають

перед глядачами, а у вільні хвилинки, там розмовляють й інші персонажі, та в гримерній кімнаті, де показана справжня сутність життя героїв на сцені та в житті – за кулісами.

Час, у який все відбувається, переважно завжди вечірній, нічний. Проте персонажі ніколи не скаржаться на самопочуття, адже звикли до такого образу життя. Згадується й те, що балетмейстер Алекс навіть купив квартиру навпроти закладу, але більшість часу проводить у своєму кабінеті в клубі.

До речі, згадуються й у п'єсі кабінети директора Генрі та співвласниці Мері, проте цих локацій ми не бачимо, а лише чуємо, що там відбуваються деякі цікаві події.

Сюжет

Починається п'єса з того, що черговий вечір у клубі «Фенікс» відкриває ведучий Деймон.

Кірі, дуже не сподобалося, що Раміна зробила помилку в танці, адже вважає, що вона танцює краще за неї. На захист Раміни стає Аїда, а на захист Кірі – Кетрін. Перед тим як покинути гримерку, танцівниця Аза пророкує, розкладаючи на картах, жахіття, які впадуть на клуб. З гримерки виходять усі крім Варвари.

У гримерку заходить Деймон. Він закоханий у Варвару та кличе її на побачення, проте, Варвара відмовляється і Деймон здогадується, що вона піде до Генрі. Звичайно, це його не радує.

У цей час, після закінчення вечора, на сцену в роздумах виходить Генрі. Там його знаходить Варвара та усіма можливими способами виражає йому свою симпатію. Мова заходить про те, що Варвара хоче дітей, але Генрі вважає, що діти це серйозна відповідальність до якої вона ще не готова. Ще Генрі демонструє їй один із дорогоцінних каменів – флюорит. Коли обое майже готові поцілуватися, заходить Мері і Варвара змушена піти.

Мері абсолютно не рада стосункам Генрі з Варварою, а також зла через те, що в кабаре відбуваються підозрілі дії, на які Генрі не звертає уваги.

Виявляється, що на клуб хтось доніс, а також, стало відомо що в столі Мері рилися. Генрі розлючений, обіцяє знайти «крису», Мері приєднується.

На наступний день у гримерці, Грета та Кетрін розпочинають сварку, сильно образивши одне одного, з приводу власного минулого. Не витримавши, Грета покидає гримерку й тепер вже Аїда розповідає трагічну історію свого життя. Входить Алекс.

Усі дівчата раді його бачити, обіймають, цілують. Алекс був у Генрі та прийшов розповісти новину. Але виявляється, що Варвара, підслухала розмову Генрі та Мері на сцені й сама всім сказала, що в клубі завелася «криса» і що в столі Мері хтось рився. Усі сваряться, але Алекс заспокоює їх і стверджує, що не рахує жодну з них зрадницею. Кіра підозрює Раміну, так як та новенька. Приходить Деймон, який також нічого не розуміє, а за ним і Мері, яка випроваджує всіх дівчат з гримерки на сцену.

Дівчата знову танцюють для відвідувачів і повертаються в гримерку. Грета змогла, як вона це робила і раніше, вкрасти гаманець у відвідувача і ділити його вміст з тими, хто в долі. Дівчата знову обмінюються своїми бажаннями, а таємнича Аза розповідає про себе історію. З'являється Мері, якій не сподобався танець, проте входить Алекс, який, навпаки, вихваляє дівчат, але ще більше Мері, коли помічає її. Вона втомилася, тому Алекс робить їй масаж. Мері згадує, як давно вона його знає та з ним працює. Розмова заходить про кохання, втручається Варвара, яка не погоджується з думкою Мері, проте та її розбиває аргументами і Варвара в сльозах йде. Мері розуміє, що вона не «криса» і також покидає гримерку.

У наступному танці бере участь сам Алекс. Згодом Раміна та Кіра, розказують свої історії і з'являється Алекс, щоб запитати дівчат, чи пам'ятають вони про завтрашній день. Адже на носі – десятиліття «Феніксу» і балетмейстер відпускає дівчат додому раніше, щоб на святі вони були ідеальними.

У гримерку «входить» п'яний Деймон. Підійшовши до Варвари, він освідчується їй в коханні, але та, каже йому прямо в обличчя, що кохає Генрі та тікає.

На сцену, виходить Лола, наче справжня солістка. Її там знаходить Деймон, який бажає поговорити. Лола розповідає свою історію, але їх перебиває поява Генрі та Мері, які явно налаштовані серйозно.

Прогнавши парочку, співвласники починають обдумувати подальші дії. Завтра, увечері, вони збираються торгувати дорогоцінним камінням. Також, обговорюють справу щодо «криси»: Генрі посилив охорону, Мері вивчила біографії всіх працівників. Співвласниця докоряє йому, що той нічого не робить для закладу, що все зробила вона і це її заслуга.

На наступний день, у гримерці Грета розповідає дівчатам, що її охоплює страх, тому що ніколи не бачила Генрі таким настороженим та серйозним. Але дівчата її заспокоюють і кажуть, що тепер вони як одна сім'я.

Розпочинається фінальний номер святкового вечора, в якому беруть участь усі дівчата, Мері, Деймон і, навіть, Генрі. Після цього оголошується відкриття великого конкурсу «Коштовності», де відвідувачі зможуть придбати дорогоцінне каміння. Генрі та Деймон представляють дівчат, каміння і запрошують усіх розпочинати торги, але раптом...

Облава правоохоронних органів. Лине голос, щоб усі залишалися на місцях та лягли на землю. Заходить Алекс. Виявляється, що він агент під прикриття ЦРУ і що це саме він мав намір викрити злочиння в клубі. Алекс розповідає історію про те, що в дитинстві, такі ж бандити, які відвідують подібні заклади, вбили його батька і не отримали по заслугі і він пообіцяв помститися. Також, він розкриває плани Генрі: виявляється, що той незаконно торгував та перепродавав рідкісні екземпляри дорогоцінного каміння. Мері клянеться, що нічого не знала, але Алекс повідомляє їй, що вона проходитьиме у справі, як співучасник.

Ми чуємо повідомлення з радіо і з'ясовується, що ведеться набір танцівниць, в якийсь інший новий танцювальний колектив подібного закладу.

Композиція

Вихідна подія: про нелегальні дії та справи в кабаре, донесли в правоохоронні органи.

Експозиція: знайомство з персонажами. Аза лякає всіх дівчат пророцтвом.

Зав'язка: Мері повідомляє Генрі, директору кабаре, що в її столі хтось рився і доніс інформацію про клуб. У кабаре завелася «криса».

Розвиток дії: пошуки «криси». Кожна дівчина розповідає історію свого життя, вирішення стосунків Варвара - Деймон, Деймон - Лола, Генрі - Мері. Святковий вечір на честь Десятиліття «Феніксу».

Кульмінація: облава правоохоронних органів на клуб, Алекс, перед усіма, розкриває своє справжнє лице.

Розв'язка: мотиви та секрети Генрі викрито. Пророцтво Ази збулося.

Епілог: радіо інформація про набір до нового танцювального колективу подібного закладу.

Фабула

1. Деймон запрошує Варвару на побачення, але та відмовляється.
2. Варвара каже Генрі, що хоче дітей і всіляко показує йому свою симпатію, проте їх перебиває Мері.
3. Мері дізналася, що в її столі щось шукали і що на клуб донесли, розповідає про це Генрі, той обіцяє розібратися.
4. До дівчат в гримерку приходять балетмейстер Алекс, який розвеселяє їх, але приносить не добру звістку: у кабаре «криса».
5. Деймон освідчується в коханні Варварі, але та каже, що кохає Генрі.
6. Підготовка до ювілею. Генрі та Мері, обговорюють всіх нюанси з приводу конкурсу «Коштовності». «Крису» так і не знайшли.
7. Свято Десятиліття «Феніксу». Продаж дорогоцінного каміння.
8. Облава правоохоронних органів. Поява Алекса – агента ЦРУ. Затримання всіх злочинців.
9. Радіо з інформацією про набір до нового колективу.

Дійові особи. Їх коротка характеристика

Генрі – 36 років, засновник кабаре, директор. Злочинець, поважна людина в колі бандитів. Його батько був таким же, тому схоже, перейняв він все від нього. Насправді, кабаре, це всього лиш прикриття, адже він також є контрабандистом і майстром збуту дорогоцінного каміння та його перепродажу. У минулому, з батьком однієї з дівчат, яка зараз в нього в колективі, Гретою, вони займалися брудними справами, а після його смерті, взяв її до себе в кабаре. Так як ще одна учасниця кабаре Раміна була винна йому борг, через програш у казино, також прийняв її на роботу. З давніх років знайомий з Мері, тому що обоє закохані. З її допомогою відкрив кабаре, тому, на цьому фоні, у них часто бувають суперечки, хто важливіший. Має роман з однією дівчиною клубу – Варварою.

Мері – 35 років, вокаліст, співвласник. У минулому, працювала в театрі, але, через негаразди, його закрили, проте покидати свою справу вона не стала. Взнавши, що її старий знайомий, Генрі, відкриває кабаре, вона запропонувала зробити його саме таким, яким він є зараз. На цьому фоні часто сперечається, адже вважає себе більш причетною до успіху цього закладу. Через те, що вона старша за інших дівчат, часто комплексує з цього приводу, але, між іншим, все одно намагається виставити себе на перший план, дуже самозакохана. Не любить, коли щось йде не по її плану. Легко може визвіритися на будь-кого, через це її не люблять. Свариться з Варварою, через її прив'язаність до Генрі, адже вона сама, все ще кохає його. Ніколи не знала ким Генрі є насправді, тому у фіналі, не може повірити своїм очам, коли Генрі заарештовують за контрабанду, а її судитимуть, як співучасника.

Алекс – 34 роки, балетмейстер, агент під прикриття ЦРУ. У дитинстві, його батька вбила групка бандитів, коли вони разом із сім'єю святкували День народження Алекса. Бандитів не було покарано, тому він пообіцяв собі помститися. Відвідував балетну школу, досяг чималих висот, але продовжив свою найважливішу справу й вступив до ЦРУ. Метою його життя було не тільки помститися тим самим вбивцям батька, а й схожим людям, тому він

знав, що нічне кабаре, саме те місце, де їх можна зустріти. Алекс був одним із перших, хто, після Генрі та Мері, став працювати в клубі. Щоб виділятися серед інших і не викликати підозри, прикидався «геєм», тому що саме так, міг бути серед колективу дівчат «своїм». Вони дуже люблять його, а він їх. Взнавши істинні наміри та діяння Генрі, він зриває вечір на честь Десятиліття «Феніксу», розкриває справжню сутність Генрі та заарештовує злочинців.

Деймон – 30 років, ведучий, вокаліст. Колись, разом із Мері працював у театрі, після його закриття, не знав що діяти і що робити, тому, звернувся до Мері з пропозицією взяти його в кабаре і вона погодилася. Деймон співак куди кращий за Мері і вони обоє це знають, правда, він ніяк це не показує перед іншими, щоб не образити, а вона, навпаки, усіляко намагається підтвердити, що найкращою є вона. У колективі закохався у Варвару, але вона не розділяє його почуттів, тому що прив'язана до Генрі. Зі своєї сторони, Деймон не один раз дає зрозуміти, що він ненавидить Генрі.

Варвара – 23 роки, член колективу кабаре. Вона з багатодітної родини, найстарша дитина, тому, свого часу, навчилася доглядати за меншими братиками та сестричками. Закохана в директора клубу Генрі, каже, що хоче сім'ю, дітей і що спроможна впоратися з роллю матері. Часто свариться з Мері, адже та постійно її принижує і рахує малою та нерозумною, на яку Генрі навіть дивитися не захоче. Також, у неї закоханий Деймон, але вона всіляко його відсторонює, зривається лише тоді, коли той привселюдно освідчується їй в коханні.

Грета – 18 років, член колективу кабаре. Її батько, був добре знайомий із Генрі в кримінальних кругах, тому, коли батько помер, Генрі взяв її в колектив під своє крило. Набула кримінальна звичка в минулому, допомагає їй легко обчищати відвідувачів закладу, після чого, вона ділить гроші між тими хто в долі. Може легко почати суперечку, але не завжди виходить переможницею.

Аза – 22 роки, член колективу кабаре, ворожка. Усе що пов'язано з картами таро, віщуванням, кармою, гаданням, - це все про неї. Здається, вона

має циганські корені. А в цей колектив її привело видіння зі сну, також вірить в «чуйку». Дівчата часто радяться з нею, хоча її пророцтва деколи доволі страшні. Може спокійно в мирній обстановці викрикнути якусь фразу, налякавши інших.

Аїда – 25 років, член колективу кабаре. Сирота, батьки загинули в автокатастрофі. Народила дитину від коханої людини, але була зраджена і залишилася сама з малюком на руках. Після цього перестала довіряти чоловікам. Не вірить у гадання Ази, її це дратує. Єдине місце, де вона могла б нормально заробляти, щоб прогодувати свою сім'ю без чоловіка, - це кабаре.

Раміна – 21 рік, член колективу кабаре. Помішана на азарті. У минулому, її хлопець підсадив на це все і вони разом зливали гроші в казино. Одного разу, програли Генрі. Виплатити гроші вона не могла, тому він, запропонував їй працювати на нього. Часто свариться з Кірою, адже та не дуже їй довіряє, адже Раміна новенька.

Кіра – 19 років, член колективу кабаре. Походить з дуже заможної родини, де за нею слідкували і забороняли робити все, що не підходить дітям таких батьків. Тому, на зло їм, вона пішла в кабаре, адже їй хотілося звичайного життя і спокою. Не дуже довіряє Раміні, часто свариться з нею. Гарно товаришує з Кетрін, яка у всьому її підтримує.

Кетрін – 23 роки, член колективу кабаре. Дівчина дуже легкої поведінки. Батько покинув її сім'ю ще в дитинстві, тому вона ненавидить всіх чоловіків, а лише користується ними. Не проти, після вечору танців підчепити когось. Товаришує з Кірою.

Лола – 20 років, член колективу кабаре. Іноземка. Дуже музична. Грає на музичних інструментах. Уявляє себе солісткою та пробує співати. Шукає свого покликання після переїзду. Її постійно вшановує один із відвідувачів, який часто їй щось дарує. Найбільше спілкується з Гретою.

Конфлікти

П'єса наповнена величезною кількістю конфліктів та колізій, проте, більшість з них, відбуваються в рамках однієї сцени чи дії. Єдиним

персонажем, що несе в собі конфлікт не тільки через призму всієї п'єси, але й через усе життя, є Алекс. Повністю аналізувати я це буду пізніше. Зараз ми звернемо увагу на всі можливі зіткнення, які були в п'єсі.

Перший конфлікт з'являється вже в першій сцені, де після танцю, розлючена Кіра кидається на Раміну з претензіями. Предмет конфлікту – Раміна.

Ще є момент, коли Аїда виражає свою незацікавленість у «гаданнях» Ази, але Грета каже їй не заважати, якщо лише її це дратує.

У наступному конфлікті беруть участь Деймон та Варвара. Предмети конфлікту – кохання та Генрі.

Невеличкий конфлікт між Варварою та Генрі. Предмет конфлікту – кохання.

Конфлікт між Мері та Генрі. Спочатку предмет конфлікту Варвара, потім – «криса».

Наступний конфлікт стається між Гретою та Кетрін. Предмети конфлікту – батько Кетрін та батько Грети. Ще Кетрін, намагається втягнути в конфлікт Лолу, згадуючи її недобрим словом.

Пізніше, у присутності Алекса, Кіра знову винною знаходить Раміну.

Мері приходять в гримерку і лає дівчат за погане виконання танцю. Конфлікт між Мері та Варварою. Предмет конфлікту – кохання та Генрі.

Наступного разу, знову сходяться Кіра та Раміна. Предмети конфлікту – минуле Кіри та Раміни.

Конфлікт між Деймоном та Варварою. Предмет конфлікту - нерозділене кохання. Знову конфлікт між Генрі та Мері. Предмети конфлікту – власне минуле персонажів, та «криса», яку так і не знайшли.

На святковому ювілеї, облава на чолі з Алексом, накриває кабаре. Предмет конфлікту - незаконні дії, контрабанда, особисті мотиви Алекса. Він розкриває перед іншими, що Генрі контрабандист і незаконно торгував камінням та ще й перепродавав його. Згадуючи своє минуле, він розповідає

перед усім залом «бандитів», як він вважає, правду свого життя і чому він власне став таким.

Як бачимо, Алекс майже ніде не бере участі, увесь його конфлікт – внутрішній, закритий, тут він, як на знак відданості, вже, «старому» колективу, розкрив свою історію їм та всім присутнім.

Що ж насправді ховається в глибині свідомості та діях Алекса, я розкажу в наступному підрозділі.

2.2. Дійовий аналіз ролі

Запропоновані обставини появи героя. Вихідна подія

Вперше, мій персонаж, Алекс, з'являється в першій сцені другого акту. До цього, його відсутність можна пояснити декількома аргументами, проте, глибше це я буду розбирати в наступному пункті підрозділу.

Вихідною подією, яка впливає на таку появу Алекса, є те, що він доніс на клуб правоохоронним органам та рився в столі Мері, щось шукаючи. Після цього, Генрі, зрозуміло що, викликав його до себе на «допит-розмову». Як справжньому майстру своєї справа, (хоча після необережного пошуку паперів в столі, його таким важко назвати), Алексу потрібно правильно донести цю інформацію до всього колективу. Загалом, більшого ніж те, що в клубі завелася «криса», Генрі Алексу не сказав, але навіть з цього, йому потрібно було знайти вихід, як повідомити все дівчатам. Усе зриває Варвара, яка, дізналася про це, «раніше за Алекса», підслухавши розмову Генрі та Мері.

Але й тут не все так просто. Запропоновані обставини появи героя, випливають з вихідної події, як рушія дії в минулому, проте, сама вихідна подія, є наслідком безлічі інших вихідних подій, що сталися в житті персонажа.

Загалом, правильніше буде сказати подій – вчинків, які колись відбулися. Першою такою подією, є вбивство батька Алекса в дитинстві, - це

ми й назвемо вихідною подією його життя, адже саме тут зародився конфлікт і потім він мав вплив на подальші дії персонажа.

Донесення на клуб, є вихідною подією п'єси, адже якби не цей вчинок, не відбулося б розмови Мері та Генрі, що зав'язує конфлікт п'єси. Це й є вихідною подією, початку «роботи агента під прикриттям» Алекса, який, завдяки цьому, міг необачно себе підставити або, навпаки, - це зіграло йому на руку.

Комплекс різного роду подій, формують розвиток конфлікту, проте лише завдяки знанню роману життя ролі, можна збагнути, чому той чи інший персонаж, має такий вплив на ту чи іншу ситуацію.

Роман життя ролі

Алекс народився у звичайній сім'ї, мав батька, матір, бабусю та сестру. З дитинства полюбив танці, тому й почав займатися в танцювальному колективі (балетній школі), де досяг не малих висот. Але до цього в його сім'ї сталася трагедія.

Черговий день народження Алекса, проте, цього разу, батьки змогли собі дозволити піти святкувати в ресторан, хоча він і був дорогим і його могли собі дозволити лише «мажори». Люблячи свого сина, батьки таки змогли влаштувати йому велике свято. Певно, це був його перший ювілей – 10 років. Але музика грала не довго. Нахабні люди, що також перебували в тому ресторані, почали чіплятися до мами хлопчика. Тато не зміг цього терпіти й вирішив з ними поговорити на вулиці. Думаю, не варто казати, що це було необачно. Ніхто не знав, що там відбувається, проте, все стало зрозуміло, коли сім'я, та решта відвідувачів почули постріл. Вибігаючи на вулицю, маленький Алекс, побачив свого батька на землі, у калюжі крові, та діркою в голові від кулі. Останнє, на що звернув увагу, перед тим як прийняти рішення всього свого життя, - це брудні спini вбивць, що швидко тікали з місця злочину.

Алекс підійшов до тіла свого батька, та нахилився до нього. Він міцно обійняв його, поки по щоках котилися сльози, але всередині була лише злість

та ненависть. Продовжуючи міцні обійми, він пообіцяв собі, присвятити все життя для боротьби проти подібних виродків.

Розуміючи, де подібні люди можуть проводити свій вільний час, Алекс, не тільки через вміння до танців, пішов у балетну школу. Він розумів, що влившись у колективи, що знаходяться в подібних або й інших закладах, він зможе вирубати все коріння зсередини.

До цього часу, справу з вбивством батька Алекса закрили, через відсутність достатньої кількості доказів. Хоча, насправді, вбивць просто не змогли знайти.

Закінчивши балетну школу, та навчання по спеціальності (а він одразу готувався до цього), Алекс вступив до лав ЦРУ. Що в балетній школі, що в рядах побратимів по службі, він виділявся всім, але найголовніше – істинним наміром, бажанням винищувати все зло в цьому світі.

Одного разу, він помітив оголошення про набір до нового танцювального колективу в нічне кабаре «Фенікс». Зустрівшись із Мері, їй дуже сподобався молодий, досвідчений, як танцівник, так і вчитель. Алекса взяли на роботу балетмейстером.

Так як колектив складався з дівчат, та й заклад більше був призначений для роботи на чоловічу аудиторію, Алексу потрібно було якимось чином виділитися серед цього складу, при цьому, не підставляючи свою місію під небезпеку. Єдиним вірним рішенням, було прикинутися чоловіком нетрадиційної орієнтації, адже, таким чином, його вплив на дівчат був би більшим. Знаючи, хто їх хореограф насправді, дівчата розуміли, що від нього не варто очікувати жодних залищань і тому подібного. Навпаки, тепер, з Алексом вони могли ділитися більш потаємними історіями свого життя, очікуючи від нього підтримки і допомоги, адже знали, - вони його не цікавлять.

Розуміючи, наскільки «Фенікс» стає популярним закладом, Алекс збагнув, що зможе провести в ньому значну частину свого життя, адже все більше і більше, зустрічав серед відвідувачів, подібних людей, що в дитинстві вбили його батька. При цьому, заклад зростав: приходили нові дівчата до

колективу, Деймон, старий знайомий Мері, став ведучим, а програми, заходи кабаре, стали більш масштабними. Зарплатня була дійсно високою і Алекс розумів, що грошей від відвідувачів вечорів, явно не достатньо на це все, що, можливо, власник Генрі має й інший спосіб заробітку.

Зі зростанням підозр, зростав й інтерес. Щоб завжди бути в курсі подій у закладі, Алекс викупляє квартиру неподалік від кабаре. Всі наступні роки, він майже завжди проводить, або у своєму кабінеті, про що знає весь колектив, або в квартирі поряд, щоб мати постійний нагляд за клубом.

До початку подій п'єси, Алекс став настільки всім близькою людиною, що він розумів: якщо почне діяти і допуститься навіть найменшої помилки, ніхто на нього ніколи не подумає.

З наближенням ювілею Десятиліття «Феніксу», Алекс розумів, що кращого моменту, накрити всіх злочинців, що приходять в їхній заклад, у нього не буде. Плюс, за цей час, він явно збагнув, що директор кабаре Генрі, крутить щось незаконне.

Тому, Алекс подався до прямих, але секретних дій.

Усі наступні події, - описані в п'єсі, тому їх і, все згадане тут, варто аналізувати іншим чином. Розуміння (наскрізної дії, надзавдання – лінії ролі), сценічної задачі, конфліктів, буде легше збагнути, поглиблюючись у видимі глядачу події, адже, у більшій мірі, роман життя ролі, глядачам невідомий.

Звичайно, не можна відмінити факту, що всі згадані вище поняття, виходять з біографії, проте аналіз усього цього допоможе мені, як виконавцю, краще усвідомити глибину свого героя.

Лінія ролі

Надзавдання – це мета, ціль до якої прагне герой і готовий зробити все, щоб її виконати.

Наскрізна дія – це шлях, яким буде йти герой. Шлях, наповнений безліччю подій (вчинків) та конфліктів, які по ходу будуть вирішуватися, та з'являтимуться знову. Це така собі пекельна дорога. Не рідко в житті, щоб чогось досягти, ми проходимо через труднощі.

Для п'єси ж труднощі – обов'язкова частина. Якщо не буде труднощів, речей які потрібно розв'язати, не буде дії. Не можливе існування без конфліктів. Нехай цього конфлікту не має, - він повинен з'явитися. Герой щось робить щоб досягти мети (надзавдання). Він йде шляхом (наскрізною дією), долає труднощі, робить власні вчинки, тобто, впливає на вже існуючі події, або створює нові. Зустрічає інших персонажів, вступає в переплетення сюжетних ліній.

Не рідко, щоб збагатити історію, окрім основної сюжетної лінії, автор придумує другорядні. Вони не повинні перевершувати головну, проте, можуть гарно вписуватися в неї. На такі лінії можуть бути окремо придумані герої. Називати такі лінії «непотрібними» не варто, адже в них часто, герої можуть навчитися тому, збагнути те, чого б не змогли на своєму основному шляху. У кожній сюжетній лінії, є своя кульмінація і сценічні задачі. Це як і в окремих сценах чи діях. Композиція повинна бути, адже по іншому, таке дійство буде виглядати не логічним і не завершеним.

Окрема сюжетна лінія, має свою цілісну композицію, яка завершується в рамках основної композиції. У головного героя, ніяк не може бути надзавдання в другорядній сюжетній лінії. Така лінія, повинна завершуватися раніше основної. Вона всього лиш його частина. Якщо її не має, як додаткової, в головного героя, вона є в інших. Протагоніст не завжди бере участь у всіх сюжетних лініях, але може плавно пливати ними. Увесь цей важкий описаний шлях, що проходить персонаж – є наскрізною дією.

Досягнути своєї мети, цілі, означає дістатися до надзавдання. Виконати надзавдання – звершити свою місію.

Надзавдання, може бути будь-яким. Деякі персонажі, одразу, на початку п'єси, або нам, глядачам, читачам, або іншим персонажам розказують свою мету. Є й такі персонажі, що йдуть до свого надзавдання таємно. Ніхто, ні глядач, ні інші персонажі про це не знають. Вони бачать, що герой діє, щось робить, з чимось чи кимось бореться, але не до кінця розуміють чому. А все,

тому що не знають їх кінцевої мети. Такий прийом у драматургії називається – інтригою. Проте, є, все таки, відмінність між інтригою і повним секретом.

Інтрига - це спеціальне заплутування думок та дій, затягування ліній та вчинків з не до кінця зрозумілою подачею, щоб, глядач, або інші персонажі, просто були зацікавлені і, максимум, здогадувалися, що герой робить.

Мотиви такого героя і, як факт, його кінцева мета – надзавдання, часто можуть здивувати, адже всі по різному уявляли, або, навіть, не уявляли цю ситуацію такою.

Повний секрет – повністю приховане надзавдання. Ніхто не знає, що робить герой. Його мета не відома. Його методи не наштовхують на розуміння цілі. Його дії, часто повна протилежність істинним намірам.

А тепер, повернімося до мого персонажа Алекса. Його надзавдання – помститися людям, подібних до тих, які колись вбили його батька.

Він сам каже: «Огидні покидьки суспільства, не мають права жити і ходити по цій землі!..». Як я вже зазначав у минулому підпункті, Алекс пообіцяв собі ще в дитинстві, виконати цю мету. Ще тоді, його дитячий розум, зрозумів, що він ненавидить таких людей і присвятить своє життя, щоб навчитися знищувати їх. Маючи це надзавдання, цю ціль, мету, він йшов до неї. У біографії чітко описаний його шлях, тому не будемо на цьому концентрувати увагу. Але, як бачимо, проходження цього шляху – наскрізної дії, є не швидким процесом. І до того ж, наскрізна дія – це дія, що веде до надзавдання. До надзавдання ми ще не дійшли, тому я проаналізую ту основну частину цієї дії, щоб зрозуміти, як надзавдання таки було виконане.

П'єса починається з того, що ми визнаємо, як на клуб донесли до поліції, а Мері підозрює, що серед колективу «криса». Прямо, Алекс ще й близько не з'явився на сцені, проте, це плоди його трудів обговорюють інші герої. Він діє приховано для глядачів та героїв. На цей момент, глядач не знає, що існує подібний персонаж.

Для чого він це робить, яка його сценічна задача?

1. Персонажу, й актору, що його грає, потрібно виконати певне завдання (надзавдання).

2. Щоб його виконати, йому потрібно діяти, долати труднощі, а заради чого – заради надзавдання.

3. Щоб гарно діяти, виконувати місії в наскрізній дії, на шляху до надзавдання, йому потрібно пристосуватися.

Як бачимо, процес доволі важкий. Проте, знаючи ціль, актор може з легкістю виконати всі ці пункти.

Як ми вже зрозуміли, ціль Алекса – помста, відстоювання справедливості. Він доносить на клуб (діє), щоб мати підтримку з верхів, та ризиться в столі Мері, для отримання більшої інформації. Не отримавши потрібної інформації вчасно, йому потрібно пристосовуватися, щоб відвести від себе підозру. Навпаки, у разі вдалого пошуку в столі Мері, пристосування буде іншим.

У п'єсі не вказано, чи знайшов Алекс у столі Мері щось цінне. Але, виходячи зі слів Мері і, знаючи персонажів, ми можемо бути впевненими, що він нічого не знайшов. При цьому, через необережність, або що ще, Алекс не зміг приховати слідів свого перебування в кабінеті Мері, саме тому, зараз (за п'єсою) пристосування, змінюється ще більше.

Всі вище згадані події, відбуваються поза зором глядача та читача, але мені, як виконавцю, потрібно це розуміти, адже, перша поява мого героя на сцені, буде залежати від подій, що сталися, скажімо так, «за кадром».

Ще, у п'єсі згадується, що перед появою Алекса, його викликав до себе Генрі. Варто розуміти, що тут моєму герою варто було максимально себе не видавати, проте, як я вже згадував у біографії, Алекс настільки вже поріднився з усіма, що його ніхто не стане підозрювати. Та й він майстер своєї справи.

Проаналізуємо всі сценічні задачі, які потрібно виконати, по ходу сцен у п'єсі.

1 сцена: Алексу необхідно зрозуміти, наскільки колектив знає про ситуацію.

Поява на сцені: вперше це відбувається в першій сцені другої дії. Алекс заходить у гримерку до дівчат, які хвилину тому сварилися й усіма можливими гарними словечками намагається підняти їм настрій. Але що приховане в його словах, який підтекст, навіщо він сюди прийшов, яка задача?

Зараз, Алекс намагається дізнатися, наскільки колектив у темі. Йому потрібно зрозуміти, чи хтось чогось не підозрює. Дівчатам дуже цікаво, про що ж говорив Генрі з Алексом, - хоп, скоріш за все вони нічого не знають. Але дівчатам не терпиться взнати, тому вони змушують Алекса їм розповісти. Починає він здалеку, адже спочатку треба продумати, що казати далі. Як ми вже розібралися, Генрі, окрім як про «крису» нічого йому не розповів. Тому не можна розповідати щось більше. Тут Алексу вигідно сказати всім про «крису», адже тоді, можна легко відвести від себе підозру, так як більшість дівчат, почне думати одна на одну.

Алекс не встигає нічого сказати, тому що втручається Варвара, яка сама все розповідає. Він розуміє, що треба бути ще обережнішим, адже, якщо людина, яка не повинна була знати, дізналася «раніше за нього», то вона може легко і колись його підстерегти і підглядіти.

Дівчата одразу панікують, не знають що робити і, логічно, підозрюють одна одну. Але тут, Алекс робить цікаву річ, він каже, що не вірить в те, що хтось із дівчат може на таке наважитися.

Цим, він відсторонюється, перемикає увагу з себе на дівчат. Здавалося б, як це? Знаючи, що ніхто не буде підозрювати його, все, що йому залишається, це кинути фразу про те, що «ніхто з дівчат не може бути «крисою»». Це спрацьовує. Буквально одразу, Кіра, яка не довіряє новенькій Раміні, кидає підозру на неї, тим самим, остаточно викинувши Алекса з цієї перипетії. Навіть якщо це не Раміна, - це хтось із дівчат.

Деймон, що з'явився не дуже вчасно, ніби підкидує дров у вогонь, намагаючи дізнатися, що ж відбувається.

Заходить Мері і починає кричати на Алекса, що дівчата не готові до виступу, але, він, у звичній манері, «підлизується» до неї, вихваляючи її всіма можливими словами і спокійно покидає гримерку.

З однієї сторони дівчата знають. Тобто, знає весь колектив кабаре. З іншої сторони, через те, що Алекс проколовся з паперами, зараз, певно, це найкращий варіант розвитку подій. Через те, що знають усі, вони й будуть інших підозрювати... Усіх,.. крім Алекса. За роки, проведені в колективі, він точно знає, що буде останнім, на кого подумують. «Гей», що добре ладнає з дівчатами як балетмейстер, старий друг Мері і просто віддана людина, останній, на кого захочуть кинути підозру.

Алекс виконав свою сцен. задачу в цій сцені. Він зрозумів, наскільки далеко просочилася інформація, він зрозумів, як інші можуть реагувати на таку інформацію. Але найголовніше, - відвів від себе підозру. Тепер, знаючи це, Алекс може спокійно продовжувати й далі шукати потрібну йому інформацію.

2 сцена: Алексу необхідно краще зрозуміти, чи не підозрює його Мері, та як вона до нього ставиться.

Алекс знову з'являється на сцені прямо посеред сварки, тільки тепер з дівчатами Мері. Тільки що, вона сварила їх за погане виконання танцю, проте Алекс, заходить і одразу починає дівчат вихвалити.

Яка його задача?! Йому необхідно ще більше «підлизатися» і виставити себе в гарному світлі. Алекс розуміє, що дівчата нізащо на нього не подумують, проте Мері – інша річ. Він «підлизується» до неї, закидаючи всіма можливими компліментами. Алекс хоче дізнатися, наскільки в темі вона, що підозрює. Він давно знає її, та навпаки. На цьому й хоче відігратися. Коли Алекс починає робити їй масаж, Мері спокійно згадує старі часи, коли він тільки прийшов до них. Ніяких прямих натяків чи прихованих, у справі «криси», Мері не дає, проте йому досить й цього, адже стає зрозуміло, - Мері рахує Алекса чи не найближчим другом, у якому вона ніколи не сумнівається.

Спокійну обстановку перериває Варвара, яка починає сперечатися з Мері, через що, остання, просить Алекса перестати робити масаж.

Тут Алекс розуміє, що справи не такі вже й погані. Якщо Мері буде витрачати всю себе на суперечки з Варварою, у які також замішаний Генрі, вони можуть чудовим чином відволіктися від «кризи» в колективі.

Тепер, знаючи це, Алекс розуміє, що йому робити далі.

3 сцена: Алекс повинен позбутися лишніх свідків, щоб і далі продовжити свої справи під прикриттям.

Після танцю, в якому сам Алекс брав участь, він заходить до дівчат в гримерку. Зараз у нього лише одна задача – якомога швидке, позбутися лишніх очей та вух. Саме тому, він нагадує дівчатам про те, що завтра ювілей «Феніксу», і що вони, потрібні йому в гарній формі, тому відпускає раніше.

Алекс розуміє, що в нього не вийде відправити додому Генрі та Мері, але на дівчат є такий вплив. З наближенням великого свята, він хоче повернути свою місію перед найбільшою кількістю гостей за весь час. Але йому потрібно залишитися і спробувати пошукати ще щось, пересвідчитися в тому, що знайдена раніше інформація допоможе.

Алекс знає, що іншої можливості в нього не буде. Стільки років, він прагнув прикрити цей заклад і затримати всіх злочинців. І ось – останній етап, завтра все закінчиться. Помилка бути не може.

У подальших сценах з іншими персонажами, згадується, що Алекс таки залишився у своєму кабінеті і щось там робив.

4 сцена, кульмінація: Алекс затримує злочинців. Виконує надзавдання.

Святковий вечір на честь Десятиліття кабаре «Фенікс». Зібрався весь колектив, зала повна, як ніколи. Проводиться конкурс на дорогоцінне каміння.

Раптом, все переривається поліцейськими сиренами та вигуками з наказами не рухатися. Заходить Алекс. Це вже не той балетмейстер, якого всі знали стільки років. У його очах більше не має гри, не має любові до колективу. Він прийшов сюди не гратися. Він прийшов завершити гру.

Стоячи посередині сцени, перед Генрі, Мері та усім залом, Алекс розкривається, як агент ЦРУ. Розповідає історію про своє трагічне дитинство.

Цей час настав. Надзавдання. Алексу не потрібно нікому нічого пояснювати, виправдовуватися, наводити приклади. Йому достатньо заарештувати всіх та мовчки піти. Але він це робить. Алекс розповідає про себе. Навіщо він це зробив? Певно, через прив'язаність. Довгий час він був серед цього колективу. Алекс прив'язався до дівчат, адже знав, що вони ні в чому не винні і не є тими самими бандитами, а всього лиш нещасні душі. Маріонетки, якими керує Генрі.

Схожа ситуація з Мері. Вона клянеться, що нічого не знала про справжні справи Генрі. Алекс також це розуміє і каже їй, що та буде проходити, як співучасник.

Окрім затримання цілої банди покидьків, яка була в залі, Алекс затримує Генрі, за куди більш глибокі провини. Незаконна торгівля, перепродає, розбій і т.д. Надзавдання Алекса виконано. Він пройшов величезний шлях (наскрізну дію), виконав безліч завдань та інших речей (сцен. задачі), щоб, нарешті, досягнути найвищої цілі.

Якщо аналізувати більш глибоко, - це не є повним виконанням всього надзавдання. Так, він затримав бандитів, викрив підпільну діяльність, проте, вбивць свого батька, він так і не знайшов. Алекс обіцяв собі знищувати всіх їм подібних, але чи це мав він на увазі? Не думаю, що йому досить лише цього. Він обов'язково продовжить свою справу, щоб прикрити ще більше таких закладів та затримати ще більше покидьків. Але найважливішим завжди буде пошук бандитів, що колись убили його батька.

Конфлікт

Через усю п'єсу, Алекс проносить закритий конфлікт. Ніхто й ніколи нічого не знає про нього та його дії – ні глядачі, ні персонажі.

Протягом сюжету п'єси, Алекс, скоріше, бере участь у колізіях, ніж конфліктах. А найчастіше, просто перебуває серед людей, де відбувається перепалка, але сам не причетний до цього.

У першій сцені Алекс вступає в невеличку перепалку з приводу появи «криси» в колективі. Але сваряться дівчата, не він. Предметом конфлікту, стала «криса». Тут, як я вже писав раніше, Алекс пробує для себе всі можливі варіанти розвитку подій, щоб зрозуміти, наскільки хтось про щось знає.

Уже в кінці цієї сцени, на Алекса кричить Мері, він стає предметом конфлікту, адже, на думку Мері, саме через нього, дівчата не готові до виходу.

У другій сцені, перед ним, Мері знову згадує, що дівчата та й він сам, є причиною того, що в неї болить голова. Алекс спокійно вирішує цей конфлікт, починаючи робити їй масаж.

У цій ж сцені, конфлікт з'являється на порожньому місці, певно, сам Алекс не очікував, що опиниться посеред нього: стосунки починають вирішувати Мері та Варвара. Через це, перша просить Алекса зупинитися і він просто, максимально здивований тим, що відбувається, продовжує стояти і спостерігати за сваркою. Він не втягнутий у сам конфлікт і не приєднується до нього. Але й цей конфлікт, дає йому привід для роздумів, про що я писав раніше.

У пряму боротьбу Алекс вступає лише в кінці, коли розповідає (відкриває) всім свій мотив та затримує злочинців. Хоч його конфлікт і вирішується у цій п'єсі, адже зникає предмет конфлікту, - Генрі та бандити (їх затримують), - це не є його остаточним закінченням.

У рамках сюжету п'єси – надзавдання було виконано, конфлікт вирішено. Проте, у рамках життя персонажа, це ніби виконання чергового маленького завдання. Алекс, не може бути задоволеним лише тим, що сталося у п'єсі. Він бажатиме більшого.

Конфлікт Алекса дуже складний. Він ні з ким не ділиться ним, ні в кого не просить допомоги. Навіть Генрі, попри всі свої зв'язки, разом з Мері, намагаються вирішити проблему з «крисою», хоча остання не знає, про всі діяння директора. Зрозуміло, що Алекс має друзів у ЦРУ, але, навіть, щоб цим «друзям» щось довести і попросити допомоги, потрібні докази. А щоб ці докази зібрати, йому потрібно проникнути в табір ворога, що він і робить.

Алекс сам з собою. Більшість свого життя він проводить у клубі, постійно сидючи у власному кабінеті, або в квартирі, яка знаходиться поруч. Його проблема, бажання, мета, ціль – виключно його справа, не ЦРУ. Можливо, Алекс розуміє, що якщо цього не зробить він, - не зробить ніхто.

Він чудово знає, що це як голка в сіні – якщо позбутися цієї групки, інші нікуди не зникнуть. Але Алекс дуже бажає досягнути надзавдання. І він нізащо не зупиниться на своєму шляху.

Взаємовідносини Алекса з іншими персонажами

Як я вже зазначав раніше, Алекса люблять усі. Для дівчат він є таким собі ідеалом усього. Він їхній балетмейстер, друг, порадник. Вони завжди називають його гарними словами, він робить теж саме. Дівчатам подобається Алекс, а йому дівчата. Знаючи його орієнтацію, вони нічого не бояться і не підозрюють. Часто, Алекс може оцінити манікюр, у когось зачіску чи макіяж. Так само дівчата, постійно хвалять Алекса за його дивовижні образи та хореографічні номери.

Щодо Генрі та Деймона, сказати нічого. По ходу п'єси, вони ніколи не розмовляють, а з Деймоном лише пересікаються.

Виключенням є фінальна сцена, з якої стає зрозуміло, що Алекс копав під Генрі і, тут на сцені перед величезним натовпом, каже що заарештовує його.

З Мері в Алекса куди більш ближчі стосунки. Саме вона колись запросила його в кабаре, де він допомагав їй у всіх справах. Часто, Мері кричить на Алекса, що той розбалував дівчат, проте він завжди знайде привід «підлизатися» і звести все до подальших хороших стосунків.

Характеристика стосунків Алекса з іншими персонажами через наведення цитат із п'єси:

Що кажуть про Алекса:

«Кетрін: Алексе, красеню наш, краще розкажи, навіщо тебе викликав до себе Генрі?..»

«Кетрін: Душко, нагадай, який?..»

«Деймон: Чокнутий трудоголік!..»

«Лола: Фанатик...»

«Мері: Алекс і Деймон поза підозрою, вони віддані, як собаки і вже багато років з нами. Моя права та ліва рука...»

«Генрі: А ти був чудовим балетмейстером!..»

Як бачимо, Алекс не часто згадується іншими персонажами. Найчастіше, при прямій розмові з ним. Дівчатам дуже подобається називати Алекса різними словечками, - то він красунчик, солоденький, душка, то якісь інші слова. Дівчатам просто подобається це робити, адже вони знають, що у відповідь, отримають те саме, але куди краще.

Деймон, один раз згадує Алекса, у той момент коли всі мали розійтися, але він залишився з Лолою поговорити.

Коли була суперечка між Генрі та Мері, вона пригадала першому, наскільки впевнена у вірності Алекса, адже думає, що він у неї на прив'язі.

Фраза Генрі є такою собі іронією всього, що відбувалося в той момент. Можна знайти безліч підтекстів.

Що Алекс каже про інших:

«Привітики лялечки, ципи мої, курочки прекрасні... Які чудові вії, просто неймовірні! Який манікюр!..»

«Лолочко, східна красуне моя! Ти зі своєю музичною освітою, зведеш мене зі світу!»

«Курочки прекрасні, мені ж за це прилетить!.. Окей, лялечки, значить слухайте...»

«Ну що ви голубоньки мої! Я не вірю в те, що хоча б одна з моїх прекрасних феєчок, могла б на таке наважитися!..»

«Так, киці, спокійно, спокійно!..»

«Красуне моя, неймовірна моя, Музо моя!..»

«Прекрасна, неповторна... Богиня!!!»

«Красунечки мої...»

«О, Мері, ну а ти - найпрекрасніший діамант, серед усього дорогоцінного каміння!..»

«Ти мудра, як завжди...»

«Троянди мої прекрасні!..»

«Завтра, мої тигриці та кішечки, ви мені потрібні свіжі та бадьорі...»

«Ці тварюки, витягли його надвір поговорити...»

«Огидні покидьки суспільства не мають права жити і ходити по цій землі!..»

Алекс дуже світла особистість. Він настільки вжився в цю роль балетмейстера-гея, що йому не важко підбирати слова. Він готовий носити своїх дівчат на руках, він дуже їх любить, він часто їх хвалить, навіть, коли Мері проти цього. Дівчата різні і в кожній він цінує щось своє. У першої, йому подобається манікюр, у другої хода, в третьої зачіска або постава. Алекс готовий зробити будь-яку темну ситуацію – світлою. Не дарма, після того, як він з'являється у кожній сцені після сварки дівчат, вони, тільки но будучи розбитими, тепер світяться, як ніколи.

До Мері у Алекса своє відношення. Він також її любить та цінує, проте відчуває її більш вищий статус у кабаре. Це він рятує, такими собі і слівцями «вищого сорту». Якщо дівчата лише квіточки, то Мері – Богиня! Він розуміє, що вона образиться, якщо Алекс порівняє її по значимості з іншими, тому й не робить цього.

З Генрі Алекс говорить лише в кінці, коли звинувачує того в провинах. На цікаву фразу Генрі, Алекс так само відповідає цікаво, іронізуючи ситуацію. І, так само як і Генрі, вкладає свій підтекст. У момент кульмінації, Алекс готовий робити будь-що, він згадує вбивць свого батька, та називає їх усіма можливими поганими словами. Проте, Алекс і професіонал, який навіть в такий важливий момент, не може собі дозволити стати звичайною людиною. Він – агент, агент який, нарешті, досяг своєї мети.

Що Алекс каже про себе:

«Як вам мій новий образ? Правда я красунчик? І я вам моя нова феєрична хореографія?»

«Ну все, все, мені за це прилетить!..»

«...доведеш мене до серцевого нападу...»

«Фух... Піду валер'яночки бахну»

«Дозвольте представитися: агент під прикриття Центрального розвідувального управління»

«...на День народження маленького хлопчика...»

«...зачепив маму цього хлопчика...»

«...цей маленький хлопчик...»

«Тим хлопчиком, батька якого вбили, - був я!!!»

«Після цього єдиною метою мого життя, стало бажання знищити всіх їм подібних»

«Не даремно навчався в балетній школі»

Так само, як і вихваляючи дівчат, Алекс дуже любить красуватися перед ними. Він не соромиться запитати, чи подобається їм його новий образ чи танець... Не соромиться, погратися, насмішити, як у випадку з серцем, коли Лола його «налякала».

Проте в кінці, він чесно розповідає всім свою історію. Алекс часто у своєму монолозі, згадує «маленького хлопчика», натякаючи на себе. Тут йому вже не смішно, він максимально серйозний. Зараз, йому потрібно, щоб інші зрозуміли, що коїться, що такі люди можуть зробити. Але кому він це каже – він це каже їм, тим хто ніколи не виправиться, він це каже Генрі, Мері. Алекс знає, що переміг. Він знає, що на них чекає в'язниця, тому може собі дозволити розповісти цю історію.

Можливо, він цим хоче й вплинути на дівчат, які зрозуміють всю сутність таких закладів і переосмислять своє життя.

Зараз – він титан. Алекс вже не той маленький хлопчик. Проте, він не може забути своєї історії. Він не хоче, щоб таке сталося ще з кимось, тому і

робить це, заарештовуючи бандитів. Йому огидні ці люди, він терпіти їх не може, ненавидить, готовий знищити всіх, аби ніхто не страждав, як він.

Алекс не показує свого болю, він показує ненависть, але ми розуміємо, як йому важко, як він раніше страждав. З маленького хлопчика, який плакав над тілом свого батька, Алекс став мужнім чоловіком, що ходить по трупах злочинців.

Дівчата – люблять Алекса, він любить їх(це єдині в цьому колективі, кого він дійсно може любити). Алекс підозрює, чим займається Генрі, а через те, що Мері близька до директора, зацікавлений і в її діях.

У кінці, ми прямо бачимо ненависть до Генрі і таких як він. Але Алекс дуже надіється, що дівчата винесуть з цього урок...

Характер та характерність. Зерно ролі. Пристосування

Алекс - складний персонаж. Важкий його характер. Збагнути який він, ми вже встигли з попередніх підрозділів, проте, зацентруємо увагу ще.

Як і більшість моментів п'єси, що пов'язані з Алексом, характер у нього є прихованим. До фінальної сцени, насправді, ми ще не знаємо, який він. Останні декілька років свого життя, (від моменту приєднання до цього клубу), він лише грав роль.

Алекс, розуміючи, що по іншому йому в клубі просто «не вижити», бере на себе образ ось цього «веселуна-гея». Справжній серйозний чоловік, з сильною волею, бажанням, прагненням, сидить у середині і при жодних обставинах не може висунутися.

За роки, проведені у «Феніксі», він навчився всьому. Йому довелося вбити в собі усі риси характеру, щоб навіть на один відсоток не викликати підозри. Щоб влитися в жіночий колектив, щоб його прийняли «за свого», Алексу довелося відмовитися він своєї чоловічої натури. Можна тільки уявити, як йому було важко перебувати серед прекрасних дівчат і ні разу не думати про них... Не бажати їх... Алекс знищив усе своє особисте життя заради мети.

Його характерні риси проявляються у всьому: у легкій поведінці між дівчатами, як друга, у доброму наставнику-балетмейстері... Показова, проте деколи смішна, незграбна хода. Все це засіб впливу на оточуючих, не лише на дівчат, але й на керівника Генрі. Директор ніколи б не міг запідозрити Алекса, настільки доброго, смішного, деколи наївного, у якихось підступних діях.

Мені, як актору, потрібно було знайти всі ці елементи для пристосування. Розуміння глибини характеру Алекса давало достатньо приводів для роздумів, як вести себе в тій чи іншій ситуації.

Завдяки своїй поведінці, Алекс став «людиною-святим»! Його яскравий костюм підкреслює майстерні рухи професіонала. Його широкі розведені руки показують впевненість у собі та своїх силах.

Розуміння того, що дівчата також є і способом відпочинку Алекса, він дозволяє собі шукати пристосування ще краще. Він не міг всі роки просто сидіти в кабінеті і щось там вишукувати чи винюхувати. Йому потрібно було чимось зайнятися. Робота з дівчатами допомогла йому в цьому.

У першій сцені, пристосуватися потрібно в силу того, як я хочу донести цікаву інформацію для дівчат і як це вплине на долю Алекса.

У другій сцені, дівчата трішки відходять на другий план, адже зараз Мері є центром уваги. Алекс бігає навколо неї, каже всі можливі прекрасні слова, робить масаж, щоб добитися хоч якогось зізнання.

У третій сцені, Алексу потрібно дуже обережно, компліментами та діями, спровадити дівчат на відпочинок, щоб самому повернути секретні дії.

У фіналі, Алекс знімає з себе маску! Йому, щоб виконати останню сцену, задачу, що є вже надзавданням, не потрібно більше прикидатися. Нарешті, що глядач, що персонажі, бачать його істинну сутність. Це максимально серйозний, впевнений у власних силах чоловік. Він розповідає трагічну історію свого життя, проте зберігає внутрішній спокій. Він ненавидить Генрі, що стоїть перед ним, він ненавидить усіх гостей, що прийшли на ювілей, але Алекс не дає емоціям взяти верх.

Ще тоді, у дитинстві, він виробив у собі ці риси характеру. Коли дорослішав – удосконалював їх. Можливо, перебуваючи довгий час у цьому клубі, він перетворив наївну жагу до помсти, на бажання знищувати злочинців заради суспільного блага. Не можна відкидати факту, що він не прагне знайти вбивць свого батька, проте, Алекс не обов'язково хоче це зробити заради помсти.

Зерно ролі Алекса приховане в його сильній волі. Цим зерном є спокій, холоднокрівність, бажання чинити правильно, для блага людства. Під холоднокрівністю, мається на увазі, не якесь убивство чи тортури зі сторони Алекса, а, знову ж таки, тверезий погляд на ситуацію. Йому не буде насолоди від знущання над цими людьми, адже знає, що таким чином, сам може стати подібним. Як працівника ЦРУ, місія Алекса у викритті та затриманні таких злочинців, а далі їх все одного чекатиме суд та в'язниця.

Словесна дія

Щоб впливати на персонажів, потрібно не тільки вірно діяти, але й говорити. Не дарма кажуть: «Слово не горобець, вилетить не піймаєш!» Як і у випадку з дією, слово також відіграє велику роль у спілкуванні. Адже велике значення має підтекст. Подія може трапитися просто через те, що одному з персонажів, погано почулося, як його назвав його друг, у розмові з іншим другом, використовуючи підтекст!

Персонажі говорять, щоб дія рухалася. Не важливо, вони використовують короткі репліки – діалоги, чи монологи – часто великий обсяг тексту для більшого розкриття самого себе та своїх бажань.

У залежності від характеру та характерності, персонажі діють словом по різному. Це не обов'язково має бути виражено у тому, що він каже, але й як він це каже. Вже згадані мною варіанти: діалогу та монологу є вірним тому підтвердженням. Хтось може виражати свою думку лише одним словом, але пластикою та іншими засобами бути ще виразнішим. Інший, використовувати звичайні за об'ємом репліки, чітко виражаючи свою думку. А останні, хочуть

говорити лише монологами, розміром зі сторінку тексту, але насправді, важливою суттю лише на два речення.

Алекс, в залежності від того, що зараз за ситуація, діє по-різному. Але, як вже було сказано раніше, до самого фіналу, він робить це виключно з урахуванням своєї мети. Йому не можна змінювати звичний для нього високий голос на більш низький та серйозний, адже це може викликати питання і підозри. Алекс розмовляє піднесено, часто переграючи будь-яку сцену чи момент, щоб продовжити виглядати в очах дівчат таким же чудовим, як і завжди. Це ж і стосується його фізичної дії. Хода, рухи, погляд – це все відточено до ідеалу.

До всіх дівчат Алекс ставиться майже однаково, тому й розмовляє з ними однаково. Єдине виключення – Мері. Перед нею він готовий впасти на коліна, тільки б догодити, щоб вона не кричала і заспокоїлася. Саме тому в кінці першої сцени, він зустрічає її і прощається з нею наступними репліками:

«Красуне моя, неймовірна моя, Музо моя!.. Прекрасна, неповторна... Богиня!!!»

Алексу потрібно возвеличувати Мері серед інших, адже вона, як співвласник, шукає інформацію про те, хто ж «криса».

Делікатність Алекс використовує не часто, проте, для завуальованості ситуації і того, що це зрозуміє лише він, таке можливо, наприклад:

«Ну що ви голубоньки мої! Я не вірю в те, що хоча б одна з моїх прекрасних феєчок, могла б на таке наважитися!..»

Тут він хоч і каже одне, але насправді має на увазі: «Думайте тепер, хто з вас є «крисою»...»

У третій сцені Алекс використовує прийом обману:

«Завтра, мої тигриці та кішечки, ви мені потрібні свіжі та бадьорі, тому швидко, швидко по домам!»

Такими ніжними компліментами і возвеличенням важливості дівчат на завтрашньому вечорі, Алекс буквально каже фразу: «Забирайтеся вже нарешті звідси геть!»

Як ми вже з'ясували, у фіналі Алекс відриває свій істинний характер. Йому вже не потрібно підвищувати свій глос, як він це робив раніше. Він спокійно розмовляє своїм гарним, низьким голосом, робить повільні, широкі рухи.

У плані словесної дії, він починає використовувати лайливі слова, щоб описати свою ненависть до бандитів:

«Ці тварюки витягли його надвір поговорити...», «Огидні покидьки суспільства...».

Алекс зберігає спокій, але не може не скористатися моментом, щоб в лице Генрі та всіх відвідувачів, сказати ці слова, адже вони буквально направлені на них, хоча розповідь йде про минуле та інших.

У самому кінці Генрі та Алекс перекидаються репліками:

«Генрі: А ти був чудовим балетмейстером»

«Алекс: Не даремно навчався в балетній школі»

На прощання, обоє вирішили просто «послати» одне одного. Генрі, розчарований зрадою, та Алекс, який знає, що переміг і йому вже не важливо що з тим Генрі десь там зроблять...

ВИСНОВКИ

У процесі роботи над п'єсою «Фенікс» Софії Котляр, мені вдалося виконати наступні завдання:

1. Я визначив актуальність теми, яка закладена в п'єсі. Також, проаналізував відношення епохи до подій вистави і схожість моментів людського буття в минулому та теперішньому.

2. Проаналізував тему, ідею та проблематику драматургічного матеріалу. Висвітлив усі особливості жанру. Охарактеризував, чому розумію бажання автора написати такий твір, наводячи та розкриваючи приклади проблем даної п'єси.

3. Провів глибокий аналіз п'єси, визначивши такі елементи: архітектоніку, сюжет, фабулу, запропоновані обставини. Також детально описав характеристику всіх дійових осіб та конфлікти, що відбуваються в рамках п'єси. Визначив композицію та її елементи.

4. Дійовий аналіз ролі, для мене був найпродуктивнішим у праці. Я проаналізував лінію ролі, визначив усі сценічні задачі, зрозумів шлях по якому йде мій персонаж, та ціль, до якої він прагне. Описав конфліктні ситуації та відношення до них. З'ясував характер і характерність, а також, словесну дію. Завдяки роману життя ролі, збагнув сутність героя, його зерно образу та пристосування. Як він ставиться до персонажів, та яке відношення до нього.

Таким чином, п'єса «Фенікс» є правильним вибором нашої групи. Ми плідно готувалися, щоб поставити її на сцені академії. Актуальність теми дозволяє проникнути в серця глядачів усіх вікових категорій. Різноманітність характерності персонажів змушує не відривати від них очей. Розуміння конфліктів дозволяє з цікавістю чекати кожної наступної сцени.

Постійна зміна сцена-гримерка-сцена, показує головний задум п'єси. Висвітлює глибину образів та подій, що відбуваються. Весь колектив старанно намагався створити свої образи та виставу в цілому. І я вважаю, нам це вдалося.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Барнич М. Майстерність актора: техніка «обману»: навчальний посібник. Київ : Ліра-К, 2016. 304 с.
2. Брехт Б. «Про мистецтво театру». Переклад з німецької, упорядкування, вступна стаття, та коментарі: Олександр Чирков. Київ : Мистецтво, 1977. - 362 с.
3. Гордон К. «Про мистецтво театру». Київ : Мистецтво. 1974. 320 с.
4. Готовський Є. «Театр. Ритуал. Перформер». Львів : Літопис. 1999. 192 с.
5. Данченко С. В. Бесіди про театр. Київ : Мистецтво. 1999. 219 с.
6. Донченко Н. П. Режисура та акторська майстерність. Київ, 2006. 260 с.
7. Дятчук В. В. Український тлумачний словник театральної лексики. Київ : Просвіта, 2000. 140 с.
8. Зайцев В. П. Майстерність артиста і ведучого : навч. посіб. Київ : НАКККіМ, 2016. 234 с.
9. Зайцев В. П. Режисура естради та масових видовищ. Київ : Дакор, 2003. 304 с. URL: <https://kmaecm.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/zajczev-v.p.-2006-rezhysura-estrady-ta-masovyh-vydovyshh.pdf> (дата звернення: 14.04.2024).
10. Зайцева І. Є. Тенденції розвитку драматургії : підручник. Київ : НАКККіМ, 2020. 339 с.
11. Кужельний О. П. Основи режисури театралізованих видовищ і свят : навч. посіб. Київ : НАКККіМ, 2012. 140 с.
12. Кнебель М. Й. Про дієвий аналіз п'єси і ролі / Кнебель М. Й. / переклад з рос. Є. Стародиної. – Львів, 2020. - 92 с. URL: <https://kultart.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/02/Knebel-Stanislavskyy-DRUK.pdf> (дата звернення: 12.05.2024).

13. Матушенко В. Б. Мистецтво ведучого та конференс : навчально-методичний комплекс. Київ : НАКККіМ. 2014. 76 с.
14. Натанчук Л. Основи акторської майстерності та грим : методичні рекомендації для здобувачів освіти спеціальності 025 «Музичне мистецтво». Луцьк, 2022. 24 с. URL: <https://evnuir.vnu.edu.ua/bitstream/123456789/21597/1/Natanchuk3.pdf> (дата звернення: 27.04.2024).
15. Сегер Л. / Робимо гарний сценарій ідеальним – 3-тє вид., переробл. і доповн. – К., Інсайтмедіа, 2011. – 296 с.
16. Станіславський К. Робота актора над собою / Факсимільне видання. Львів : Видавничий центр ЛНУ ім. Івана Франка, 2015. 671 с.
17. Шаварський О. М. Як стати актором. Київ : Логос, 2011. 572 с.
18. Шлемко О. Д. Критичне осмислення теоретичної спадщини К. Станіславського у галузі сценічного мовлення // Сценічне мистецтво у світовому культурному просторі XXI століття: Матеріали I Всеукр. наук. конференції "Сценічне мистецтво у світовому культурному просторі XXI століття". Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2019. С. 55-59.
19. Шлемко О. Д. Психологічний аспект виховання майбутніх акторів і режисерів // Актуальні дискурси мистецтва естради: традиції та європейська інтеграція: матеріали Всеукр. наук. конференції науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, здобувачів, магістрантів та студентів. Київ : Вид. центр КНУКіМ, 2021. С. 214-128.